

Dosarul nr. 3ra-820/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru: (jud: R. Berdilo)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul mun. Chișinău,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova împotriva
Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Nadejda Cotruță privind anularea
deciziei nr. 5/20-10 din 25 mai 2017 cu privire la autentificarea dreptului de proprietate
privată asupra lotului de pământ de pe strada Xxxxxxx, nr. 42, mun. Chișinău Nadejdei
Cotruță,

împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău împotriva hotărârii din
27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 03 octombrie 2017 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient
accesoriu Nadejda Cotruță privind anularea deciziei nr. 5/20-10 din 25 mai 2017 cu
privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ de pe
strada Xxxxxxx, nr. 42, mun. Chișinău Nadejdei Cotruță.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 mai 2017, Consiliul municipal Chișinău a
adoptat Decizia nr. 5/20-10 prin care a autentificat dreptul de proprietate privată asupra
lotului de pământ de pe strada Xxxxxxx, nr. 42, mun. Chișinău Nadejdei Cotruță.

Reclamantul a menționat că Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a
efectuat controlul, sub aspectul legalității, al actului administrativ vizat, în temeiul art.
64 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, și
a constatat că decizia în cauză contravine prevederilor legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 68 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind
administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-1454 din 09 august 2017,
Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal
Chișinău abrogarea actului administrativ considerat ilegal.

Conform prevederilor art. 68 alin.(2), (3) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă, trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care, autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga, actul contestat sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Reclamantul a invocat prevederile art. 11 al Codului funciar, autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberându-le titluri de proprietate: trec în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodărești și grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislația, iar conform art.77 alin.(3) și alin.(5) din Legea privind administrația publică locală, bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii.

Reclamantul a relatat că Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, stabilește că, organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de prioritatea prețului maxim propus, iar organizarea licitației publice presupune liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la arendarea bunurilor proprietate publică a unității administrativ-teritoriale.

Reclamantul a invocat prevederile art. 4 alin. (9), art. 15 alin. (1) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care stabilește că vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate publică utilizate în procesul tehnologic, aferente obiectivelor privatizate sau supuse privatizării, aferente obiectivelor private, precum și celor aferente construcțiilor nefinalizate, se efectuează la prețul normativ al pământului. Terenul care, după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitație deținătorilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur deținător de teren adiacent, vânzarea-cumpărarea terenului care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se efectuează la prețul normativ al pământului. Întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat și municipale li se atribuie în folosință terenuri proprietate publică a statului, respectiv a unităților administrativ-teritoriale, pentru desfășurarea activității lor.

Reclamantul a susținut că în privința lotului de pământ cu suprafața de 109 m² indicat în pct. 1 din decizia nr.5/20-10 din 25 mai 2017, urmau a fi aplicate prevederile legale nominalizate. Totodată, în urma examinării actelor prezentate ce au stat la baza adoptării deciziei notificate s-a stabilit lipsa unor acte de atribuire legală a terenului cu suprafața de 522 m².

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 5/20-10 din 25 mai 2017 cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ de pe strada Xxxxxxx, nr. 42, mun. Chișinău Nadejdei Cotruță.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial

Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Nadejda Cotruță privind anularea deciziei nr. 5/20-10 din 25 mai 2017 cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ din strada XXXXXXX, nr. 42, dnei Nadejda Cotruță, s-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/20-10 din 25 mai 2017, cu privire la autentificarea dreptului de proprietate private asupra lotului de pământ din strada XXXXXXX, nr. 42, dnei Nadejda Cotruță.

Prin decizia din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău împotriva hotărârii din 27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Nadejda Cotruță privind anularea deciziei nr. 5/20-10 din 25 mai 2017 cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ de pe strada XXXXXXX, nr. 42, mun. Chișinău, Nadejdei Cotruță.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin decizia nr. 5/20-10 din 25 mai 2017, cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ din str. XXXXXXX, nr. 42, Nadejdei Cotruță, Consiliul municipal Chișinău a decis autentificarea Nadejdei Cotruță dreptul de proprietate privată asupra terenului nr. 1 cu suprafața de 522 m² pentru deservirea și exploatarea casei de locuit particulare din str. XXXXXXX, nr. 42 și a permis folosirea cu plată (1 leu m² pe an) a terenului nr. 2 cu suprafața de 109 m² (proprietate municipală din domeniul public), provizoriu, până la valorificarea acestuia după destinație, conform planului loturilor anexat (f.d.7).

Instanța de apel examinând conținutul hotărârii primei instanțe cu materialele dosarului, a stabilit că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, corespund circumstanțelor de fapt și anume conform art. 77 alin. (5) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală (în redacția legii la momentul emiterii actului contestat), înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Conform art. 4 alin.(9) alin. (10) al art. 9 al Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate publică utilizate în procesul tehnologic, aferente obiectivelor privatizate sau supuse privatizării, aferente obiectivelor private, precum și celor aferente construcțiilor nefinalizate, se efectuează la prețul normativ al pământului. Terenul care, după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitație deținătorilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur deținător de teren adiacent, vânzarea-cumpărarea terenului care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se efectuează la prețul normativ al pământului. Această prevedere se aplică și relațiilor de arendă a unor astfel de terenuri. Celelalte terenuri se vînd prin concurs sau la licitație, cu excepțiile prevăzute de lege. Terenul de pe lângă casă atribuit în folosință temporară și terenul cu care lotul de pământ de pe lângă casă depășește norma prevăzută de legislație se vînd la prețul normativ conform tarifului indicat la poziția I din anexa la lege sau se dau în arendă persoanelor în a căror folosință se află. În cazul în care, după parametri și amplasare, pot fi formate ca bunuri imobile de sine stătătoare, terenurile menționate se transmit în

proprietate persoanelor în drept ori se înstrăinează în alt mod conform legislației.

Conform, pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă în localitățile urbane, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 21 septembrie 1998, trecerea în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă se poate efectua, la cererea persoanei interesate, atît pînă la inițierea, cît și în cadrul lucrărilor de înregistrare primară masivă. În acest caz persoana depune la primăria localității o cerere privind transmiterea terenului în proprietate privată și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. La cerere se anexează: a) contractul de dare în folosință a terenului pe termen nelimitat sau documentul de atribuire a terenului pentru construcția și exploatarea casei de locuit și b) documentul ce confirmă dreptul de proprietate asupra casei.

Iar, conform pct. 67 al Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, potrivit căroră, terenurile aferente caselor de locuit individuale, asupra căroră lipsesc documentele doveditoare pentru suprafețele deținute legal, se vînd proprietarilor caselor de locuit, la preț normativ.

Totodată, art. 16 alin. (3) al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, spune că, în baza studiului de la alin.(1) și (2), inginerul cadastral elaborează un aviz, care se prezintă solicitantului, privind posibilitatea formării bunului imobil.

Instanța de apel a stabilit că din răspunsul nr.21/7958 din 08 decembrie 2017, Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, urmează că, conform schemei de situație a terenului cu varianta posibilă de sistematizare determinare a hotarelor limită, pentru deservirea construcțiilor existente din str. Xxxxxxx, 42, pentru care a fost stabilită suprafața de 518 m², terenul adiacent suprafața de 108, 86 m² a fost determinat ca teren provizoriu, pînă la valorificare după destinație cu stabilirea servituții pentru deservirea rețelei ingineresti (conductă de apă). Terenul solicitat este considerat ca teren provizoriu, suplimentar (surplus) și ținînd cont de suprafața sa circa 109 m², consideră, că nu poate fi format ca bun imobil separat (f.d. 34).

Raportînd prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia privind anularea deciziei contestate deoarece în ședința de judecată n-au fost prezentate acte, ce confirmă deținerea legală a suprafețelor de teren autentificate Nadejdei Cotruță și anume suprafeței de 522 m², iar în privința suprafeței de 109 m² urmau a fi aplicate prevederile legale nominalizate mai sus, nefiind prezentat nici avizul inginerului cadastral privind posibilitatea sau imposibilitatea formării unui bun imobil separat.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că în baza cererii și actelor depuse de către beneficiar, proprietar al imobilului din str. Xxxxxxx, 42, extrasul din Registrul bunurilor imobile din 07 octombrie 2015, propunerile Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, art. 41, 42, 46 din Codul funciar, în temeiul Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, art. 14 alin. (2) lit. b)-e), art. 19 alin. (4) și art. 77 alin. (2) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 “Privind administrația publică locală”, s-a dispus autentificarea Nadejdei Cotruță dreptul de proprietate privată asupra terenului nr. 1 cu suprafața de 522 m² pentru

deservirea și exploatarea casei de locuit particulare din str. Xxxxxxx, nr. 42 și permiterea folosirii cu plată (1 leu m² pe an) a terenului nr. 2 cu suprafața de 109 m² (proprietate municipală din domeniul public), provizoriu, până la valorificarea acestuia după destinație, conform planului anexat.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că argumentul dat, vine în contradicție cu prevederile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care stipulează expres că terenul care, după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitație deținătorilor de terenuri adiacente, lipsind astfel, actele care demonstrează existența deținerii legale a suprafețelor de teren autentificate Nadejdei Cotruță, care sunt obligatorii și impuse de lege.

Instanța de apel consideră că nu poate servi drept temei pentru respingerea acțiunii nici argumentul apelantului/pârât, precum că, conform schemei de situație a terenului cu varianta posibilă de sistematizare determinare a hotarelor limită, pentru deservirea construcțiilor existente din str. Xxxxxxx, 42, pentru care a fost stabilită suprafața de 518 m², terenul adiacent suprafața de 108, 86 m² a fost determinat ca teren provizoriu, până la valorificare după destinație cu stabilirea servituții pentru deservirea rețelei ingineresti (conductă de apă). Terenul solicitat este considerat ca teren provizoriu, suplimentar (surplus) și ținând cont de suprafața sa circa 109 m², nu poate fi format ca bun imobil separat. Or, în speță, pentru a demonstra anume imposibilitatea formării unui bun imobil separat, în temeiul art. 16 alin. (3) al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, apelantul/pârât, urma să prezinte avizul inginerului cadastral privind posibilitatea sau imposibilitatea formării unui bun imobil separat, act care lipsește.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 07 mai 2020, Consiliul mun. Chișinău a contestat-o cu recurs prin intermediul oficiului poștal, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Recurentul Consiliul mun. Chișinău, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și faptul că normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat.

Recurentul Consiliul mun. Chișinău a specificat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/20-10 din data de 25 mai 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ din str. Xxxxxxx, 42, Nadejdei Cotruță” s-a dispus autentificarea dreptului de proprietate privată asupra terenului nr. 1 cu suprafața de 522 m² pentru deservirea și exploatarea casei de locuit particulare din str. Xxxxxxx, 42 și se permite folosirea cu plată (1 leu m² pe an) a terenului nr. 2 cu suprafața de 109 m² (proprietate municipală din domeniul public), provizoriu, până la valorificarea acestuia după destinație, conform planului anexat.

Recurentul a relatat că decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/20-10 din data de 25 mai 2017, este una legală, deoarece, a fost emisă de către un organ competent, conform legislației în vigoare, cu respectarea procedurii stabilite.

Recurentul a relatat că conform răspunsului Direcției generale arhitectură,

urbanism și relații funciare nr. 21/7958 din data de 08 decembrie 2017, la nota informativă nr. 683 din data de 27 noiembrie 2017 a Direcției asistență juridică, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost informat că conform schemei de situație a terenului cu varianta posibilă de sistematizare și determinare a hotarelor limită, pentru deservirea construcțiilor existente din str. Xxxxxxx, 42, pentru care a fost stabilită suprafața de 518 m², terenul adiacent suprafața de 108, 86 m² a fost determinat ca teren provizoriu, pînă la valorificare după destinație cu stabilirea servituții pentru deservirea rețelei ingineresti (conductă de apă). Terenul solicitat este considerat ca teren provizoriu, suplimentar (surplus) și ținînd cont de suprafața sa circa 109 m², consideră, că nu poate fi format ca bun imobil separat.

Recurenta a indicat că cererea și actele depuse de către beneficiar Nadejda Cotruță proprietar al imobilului din str. Xxxxxxx, 42 extrasul din Registrul bunurilor imobile din 07.10.2015, propunerile Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, au fost în conformitate cu prevederile art.art.41, 42, 46 din Codul funciar, în temeiul Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipal, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, art. 14 alin. (2) lit. b)-e), art. 19 alin. (4) și art. 77 alin. (2) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, s-a dispus autentificarea Nadejdei Cotruță dreptul de proprietate privată asupra terenului nr. 1 cu suprafața de 522 m² pentru deservirea și exploatarea casei de locuit particulare din str. Xxxxxxx, 42 și se permite folosirea cu plată (1 leu m² pe an) a terenului nr. 2 cu suprafața de 109 m² (proprietate municipală din domeniul public), provizoriu, pînă la valorificarea acestuia după destinație, conform planului anexat.

La 29 iulie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Nadejdei Cotruță, copia recursului declarat de Consiliul mun. Chișinău împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 209).

Completul specializat relevă că intimații Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Nadejda Cotruță au recepționat copia recursului expediat de Consiliul mun. Chișinău, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 211-212).

Însă, intimații Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și Nadejda Cotruță nu și-au valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 12 februarie 2020. Totodată, decizia recurată a fost notificată recurentului Consiliul mun. Chișinău, la data de 25 martie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei. (f.d. 189)

Prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.55 din 17 martie 2020 a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada de 17 martie -15 mai 2020.

La data de 18 martie 2020 a fost emisă Dispoziția nr. 1 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova în conformitate cu art. 22 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 55/2020 privind declararea stării de urgență, punctelor 6, 7, 8 și 9 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1340/2001, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova.

Luând în considerare faptul că prin prisma pct. 8 din Anexa la Dispoziția nr.1 din data de 18 martie 2020, termenele de exercitare a căilor de atac aflate în curs la data instituirii stării de urgență se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență, astfel termenul de declarare a recursului pentru Consiliul mun. Chișinău, după întrerupere a început a curge la data de 16 mai 2020.

În aceste circumstanțe recursul depus de Consiliul mun. Chișinău la 07 mai 2020 prin intermediul oficiului poștal, se consideră a fi depus în termen. (f.d. 192-207)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la

art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Consiliul mun. Chișinău este inadmisibil.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Consiliul mun. Chișinău se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan